

VIII. évf. 3. szám 2016. december 25.

HÍVÓ SZÓ

Szigetszentmiklós-Kossuth utcai Református Egyházközség lapja

ÁLDOTT, BÉKÉS, BOLDOG KARÁCSONYT!

FEHÉR KARÁCSONY

„*Anyá, gyere gyorsan, esik a hó!*” – kiáltott fel egyik lányom reggel. Olyan izgatott volt, és annyira örült, hogy eldobtam, ami a kezemben volt, hogy mehessek vele az ablakhoz és csodálhassuk a hóesést. Valóban szép volt, már lassan kezdett mindent fehérré változtatni, eszembe juttatta, hogy mi is mennyire vártuk gyerekként, hogy essen a hó és mehessünk hóembert építeni, szánkózni. Akkoriban sokszor volt „fehér” karácsony, ma már ez igen ritka, örülünk hát minden egyes hópihének, és reménykedünk, hátha...

A karácsonyi havazás nem csak szép, de hajlamosít bennünket bizonyos melankolikus, vagy éppen romantikus hangulatra. Ezt próbálják az ilyenkor sugárzott filmek is átadni, hangulatot teremteni – gyertyafényes vacsora, fényfüzerek, hóesés, csillogó karácsonyfa, ajándékdobozok.

Aki viszont egy kicsit is törődik a természettel, az tudja, hogy a megfelelő hótakaró nagyon fontos az őszi vetésre nézve, az erdőkben, mezőkön, hiszen a hóréteg alatt fagy és szél elleni védelmet nyernek a magvak, a gyökerek, sőt, még a picit kikelt vetés is. Aztán majd a tavaszi olvadáskor meghálálják ezt a védelmet, növekednek, gyümölcsöt teremnek, termést hoznak. A hótakaró alól egy növény sem kel ki - éppen a védelem miatt -, hiszen megfagyna. És egy valamirevaló gazda sem megy ki a termőföldre hókével, hogy letolja onnan a havat...

A karácsonyi csodát is valahogy így képzelem. Isten az egész világra ráhullajtotta szeretetét, mintegy védőburokkal befedte, hogy védje kicsiny hitünket, óvjon a fagyos, rideg, orkánerejű gonosz indulatokkal, fondorlatokkal szemben, hogy ne tudjon belénk hatolni a gyűlölet romboló ereje, hogy aztán növekedni tudjunk, és gyümölcsöket teremjünk. Ez a védelmet nyújtó szeretet az, amely minket is megtanít szeretni Istent és egymást. Sajnos mindig vannak, akik ezt a védőburkot el akarják távolítani, hogy gyengítsenek minket, a hitünket, életünket, kapcsolatainkat. De ne engedjük! Mert lehet, hogy nincs idén sem látványos hótakaró, de akkor is fehér a karácsony!

KISIFI, AVAGY AZ IFI

A legutóbbi ifjúsági alkalmon ez a kérdés merült fel a fiatalokban: miért vagyunk mi kisifi? Miért ne lehetnénk *az ifi*? Nagyifinek azért nem mondanánk magunkat, de már kicsik sem vagyunk, és jelenleg csak egy ifjúsági alkalom van, tehát legyünk mi *AZ IFI!* Tetszett nekünk, hogy ez felmerült az ifisekben, mert azt mutatja számunkra, hogy komolyan veszik a közösséget, annyira, hogy már a csoport neve sem mindegy.

Fél éve vezetjük ezt a kis közösséget, igyekszünk Tihanyi Kristóf helyét átvenni, és meg kell vallanunk, le a kalappal előtte, hogy ilyen összetartó és hűséges csoportot hagyott hátra. Összetartó: mert bár csipkelődések mindenhol vannak, de ők mégis segítik egymást, ahol tudják, és hűséges: mert minden szombaton igyekeznek eljönni. Legyen szó az „átlagos” ifiről, vagy sétáról a Duna parton, vagy a filmklubokról, vagy az egész napos kirándulásról, vagy a karácsonyfa díszítésről, illetve az estébe nyúló könyvjelző gyártásról – az ifisek eljöttek, ha tehettek. Ezt (is) nagyon becsüljük bennük, és hálásak vagyunk, hogy nem adják fel, akkor sem, ha fáradtak.

Mi is igyekszünk jól végezni a vezetői munkánkat, minden esetben tanulunk valamit, illetve tapasztalatokat gyűjtünk, amiből tudunk épülni. Előfordult, hogy egy-egy szombaton nem tudtunk jelen lenni, de ilyenkor sem szerettük volna elhalasztani az ifit, úgyhogy ezúton is hálásan köszönjük Kósa Márknak a helyettesítést. Törekedünk különféle alkalmakat vagy programokat tartani, ami a fenti felsorolásban látszik, továbbá már készülünk egy különleges *ifi-karácsonyra* és az *ifi-szilveszterre*.

Reméljük, hogy a különböző programokon keresztül egyre jobban megismerjük egymást, elmélyülhetnek kapcsolatok, vidám emlékeket szerezhethetünk.

Gunyitsné Hosszú Lilla és Gunyits Ottó

EGY REGGEL ADVENT IDEJÉN

Már a második gyertyát is meggyújtottuk itthon az adventi koszorún, és környezetünkben minden és mindenki a már nagyon gyorsan közeledő karácsonyt várta. Az egész város lüktetett, bevásárlási lázban égve; munkahelyemen is gyorsan cserélődtek egymás között az "azonnal puha mézeskalács"- és a "tökéletes linzer"-receptek-, mások pedig a legbiztosabb takarítási tippeket osztották meg egymással még munkaidő előtt.

Az iskolában is érezhetően erősödött a tempó, sok-sok dolgozat, versenyek, kézműveskedés, karácsonyi ünnepély jelezte már a téli szünet közeledését és persze a gyermekim is már naponta számolták vissza, mennyit is kell még aludni addig? A szokásos hétfő reggeli rohanásban azonban történt valami, ami megállásra intette gondolatainkat és persze bennünket is. Apa már korán elszetett a munkahelyére, a gyerekek öltözködtek, készülődtek kicsit még álmosan, miközben felváltva hajtogatták? *"Mikor lesz már szünet?" "Mikor lehet már sokáig aludni?"* A kisebbek pedig: *"Mikor jön már végre a Jézuska, úgy várom már a karácsonyt!!!"* Gyors fogmosás, vizik ki a táskájukat; jaj, el ne felejtünk az oviba sem bevinni a bekecsét, botot, mert Domiék készülnek a Luca napi kotyolásra. *"Délutáni különórák? Gyerekek, minden bent van a kocsiban? Tornacucc, edzős táska, néptáncos holmi, klarinét, kotta, dobverők???"* – sorolom. - *"Az uzsonnáját sem hagyta itthon senki???"* Végre kint vagyunk, Berci, Csabi is megetette már a cicákat, kutyákat, Kamilla a kesztyűjét húzza, Lóci nyitja a kaput, Domi, a legkisebb, a kocsikulcs után könyörög. Indulhatunk, nézzük az órát a kocsiban, jó, ha minden rendben lesz, odaérünk a reggeli áhítatra... de valami miatt nem haladunk. A Hunyadi utcában már csak lépésben lehet előreljutni, építkezés van, szembe is jönnek, félreállunk, majd megyünk tovább. Mikor végre sikerül kifordulnunk a Petőfi útra, világossá válik, mi a baj: egy teherautó tolat be a húsbolt elé, mindkét irányban megakasztva a forgalmat. Sajnos percekig nem haladunk. Lemondóan sóhajtok fel: *"Sajnos nem fogunk időben odaérni, lemaradtok az áhítatról!"* Pár másodperc csend után meghallom hátulról Lóci hangját. A kezdő imádságot mondja, a többiek bekapcsolódnak, gyorsan kikapcsolom a rádiót. Végére érnek, majd Kamilla énekelni kezdi a "Tüzed Uram Jézus"-t, utána együtt végigénekeljük még az "Adventi hírnök"-öt és az "Akkor majd táncolva

örül Isten népe" kezdetű dalt is, végül az iskolába induló áhítatzáró imádságot is elmondják. Összeszorult a torkom. Én itt bosszankodok, türelmetlenkedek, ők pedig megtalálják a módját, hogyan lehet dicsérni Istent, hogyan lehet segítséget kérni Tőle a forgalmi dugó kellős közepén. Eszembe jut, hogy mennyit mérgelődtem csak aznap reggel is, hogy nem értünk oda, elkésünk, a gyerekeim pedig pár percre valódi adventet teremtettek az autóban. Hirtelen vissza-emlékeztem nagymamám szavaira, amit gyermekként többször is hallottam tőle: *"Kislányom, csak az marad le, aki el sem indul!"*

Igaz, hogy a gyerekeim ezen a reggelen sajnos nem tudtak részt venni a reggeli áhítaton, mégis kaptunk az Úrtól egy nagyon fontos üzenetet: Isten valóban mindenütt jelen van! Hála legyen Öneki érte! Csak később tudtam meg, hogy aznap a reggeli áhítaton pont ugyanazt a két éneket („Tüzed Uram Jézus” és az „Akkor majd táncolva „) énekeltek a gyerekek! Isten útjai találkoznak....

Borossné Márti

KÖNYVBEMUTATÓ

S. Becz Pál: Szürke kis regény

Szinte hihetetlen, hogy már az ötödik alkalommal gyűltünk össze, hogy S. Becz Pál posztumusz megjelent legújabb kötetével ismerkedjünk közelebről. Nagy kincs az, amikor egy gyűlekezetben írói vénával rendelkező ember papírra vet olyan sorokat, amelyeken keresztül beleláthatunk a közelmúlt történéseibe és életvitelébe, megismerhetjük az író hitbeli tapasztalatait, a hite által formált világlátását, azokat a kérdéseket, amelyek a hitét foglalkoztatták. Még nagyobb és ritkább kincs az, hogy az író a saját falujának, közösségének az életét mutatja be olyan aprólékosan, hogy a kései kor olvasója is rögtön maga előtt látja a történést, pedig már az a világ nyomokban sincs meg.

Dr. Szabó András előadóművész így tudta elénk varázsolni ezt a rég letűnt világot, amelyből megismerhettük, sőt átélhettük a marokszedő asszony megfeszített munkáját, aki szinte belerokkan az igyekezetbe, hogy a férjének segítsen az aratás befejezésében, de már nem képes az utolsó rendet összeszedni, mert életet ad gyermekének. Egy letűnt világ hősei ők, akik nem vérrel írták be nevüket a történelem lapjaira, hanem becsületos

munkájukkal, önfeláldozó szeretetükkel, egyszerű, szegényes, de tiszta és igaz életükkel, ahol a családi harmónia, egyetértés és összetartás volt a tinta a történelem töltőtollában. Ez a világ a miklósi reformátusság világa, ahol a gondviselő Atya Istenbe vetett hit adott erőt, hogy a legnagyobb nehézségekkel is megküzdjenek, és soha ne csüggedjenek el. Ezt a világot a krisztusi szeretet és megbocsátás töltötte be, és ezért volt magától értetődő, hogy a szegény még a nincstelent is felkarolta, gyámolította, mert benne a szenvedő Krisztust látta. Ezért ez a világ bár letűnt, de nem tűnt el, mert Jézus Krisztus örök, és ahogy a nagyszülők és dédszülők szívét meg tudta tisztítani „istenfélelemre”, azaz hívó életre, és felebaráti szeretetre tudta indítani, úgy a mai, kései utódok szívét is át tudja formálni.

Ebben nyújt segítséget S. Becz Pál legújabb kötete is, és Szabó András előadásában pedig valódi bizonyáságtételként szólalt meg. Köszönet érte Neki, és dr. Becz Miklósnak ezért a szép estéért, reméljük, jövőre is lehet ilyenben részünk.

Szalkay László

„SZORGOS KEZEK”

A 2016-os év gyorsan elrepült fölöttünk. Sok mindent tudhatunk magunk mögött, és hála lehet a szívünkben, ha e sok minden között meglátjuk az Úr Isten munkáját is.

Ide tartozik úgy gondolom az is, hogy Isten kegyelméből idén újra megalakulhatott a szorgos kezek kézműves csoportja. Egy kicsit döcögősen kezdtük az évet, nehéz volt eldönteni milyen gyakran találkozunk, milyen ajándékokat készítsünk és hogyan is nézzen ki egy ilyen alkalom. Hála legyen az Úrnak azonban, hogy a nehézségek ellenére voltak alkotókedvű emberek, akik megjelentek az alkalmon, ötleteikkel gazdagítva azt, voltak vendégek, akik bemutattak egy-egy technikát, és voltak, akik kitartóan, dolgoztak mindvégig. Szeretnék ezért most köszönetet mondani minden résztvevőnek. Úgy gondolom, hogy bár kicsi, de szeretetteljes közösséggé formálódtunk. Jó volt együtt munkálkodni, egy kicsit jobban megismerni egymást, és mindannyian csak gazdagodtunk egymásból. Köszönet jár azonban azoknak is, akik imádságban hordozták ezt a kis közösséget, és azoknak is, akik otthon igyekeztek elkészíteni az adventi vásárra ajándékaikat.

Reméljük munkánkkal a következő évben is megörvendeztethetjük gyülekezetünket. Az alkalom továbbra is nyitva áll mindenki számára. Lehet kíváncsiskodni, szorgoskodni, vagy csak benézni is hozzánk, hogy hogyan is készülnek a karácsonyi ajándékok. Kedvcsinálól képekben mutatunk be néhány alkotást az elmúlt évből, melyből néhányat jövőre is folytatni szeretnénk:

HAJNALCSILLAG ALAPÍTVÁNY 2016

Néhány hete, december 2-án tárgyalta a Kuratórium az Alapítvány 2016. évi első háromnegyed évi pénzügyi gazdálkodását. Örömmel és Isten iránti hálával állapítottuk meg, hogy szeptember 30-ig jóval több bevétel folyt be (1.587000Ft), mint amit egész évre terveztünk (1.10000 Ft).

Hálás szívvel köszönjük azoknak az adományozóknak, akik segítik az Alapítvány munkáját! Magánszemélyektől 350.000 Ft-ot terveztünk, ezzel szemben szeptember végéig 630.000 Ft folyt be! Ezen kívül van még 261.000 Ft céladomány is. Ebből 79.000 Ft a jól tanuló gyermekek jutalmazására, 182.000 Ft a gyülekezeti ház építésére folyt be. Ugyancsak köszönjük azoknak a Testvéreknek is a felajánlását, aki az adójuk 1%-át Alapítványunk támogatására jelölték meg! Ez 428.000 Ft volt!

A fentieknek köszönhetően tudtuk finanszírozni, ill. támogatni a református osztályok tanulóinak bibliatörténeti, bibliaismereti házi és országos versenyen való részvételét, a nyolc osztály közös kirándulását, az osztályok egyenként tábor-költségeihez is hozzájárultunk, beiskolázási és szociális segílyt juttattunk az arra rászorulóknak. A versenyeken a gyerekek ebben az évben is igen jól szerepeltek, ezzel a Bíró Lajos általános Iskola és a Gyülekezet jó hírért viszik az alkalmakra.

Köszönettel tartozunk az iskola Igazgatójának, és a pedagógusoknak, hogy lehetővé tették, felkészítették a diákokat ezekre a versenyekre!

Sok áldásban részesülünk, amikor a tanulók a vasárnapi istentiszteleten, családi istentiszteleten, ünnepekkor szolgálnak. Köszönjük a pedagógusoknak és a szülőknek áldozatos munkáját!

Már hagyománnyá vált, hogy minden év novemberében jótékonyági estet tarthatunk, ahol a református osztályok tanulói, konfirmálói szerepelnek egyre színvonalasabban. A befolyt adományt a Bíró Lajos Iskola minden osztályából egy család (kb. 30 osztály) rászorulóit kapják karácsonyi segílyként. Azért, hogy kerek összeg lehessen, az Iskola Alapítványa idén is kiegészítette, melyet hálás szívvel köszönünk meg!

Ismétlem magam, de újra hadd köszönjem meg minden támogatóknak, hogy szívükön viselik Alapítványunk működését, és ha módjukban áll, köszönettel vesszük, ha 2017-ben is támogatnak bennünket!

Áldott, békés és sok örömben gazdag Karácsony kíván az Alapítvány kuratóriumának nevében:

TÜRMEZEI ERZSÉBET: Gyertya

*Kis karácsonyfagyertya. Szép fehér.
Felül törött. Talán semmit se ér.
A belén észrevenni már, hogy égett.
S én mégse dobom el mint semmiséget.
Nézem, élembe állítom,
Majd a kezembe' forgatom.
A cirádáit, ferdeségét,
törött voltát, sok betegségét
mind tudom már, mind ismerem.
Igénytelen, értéktelen.
Szépsége, ékessége, ára
nincs semmi. Mégse dobom el.
Félreteszem karácsonyfára.
Majd a lángjába néz szemem,
s nem lesz nekem
igénytelen, értéktelen.
Sok betegsége, ferdesége,
törött volta nem semmiség-e,
ha ott lobog az ágon,
s vezérlöm, világom,
útmutató fény Betlehem felé?
Tekintetem sugarát issza,
lelkem száll századokon vissza:
a nagy csodát csodálja újra
és megremeg belé.
Magában semmi. Félredobnám.
De ha zöld fenyőről ragyog rám,
a szívem fölviszi az égig,
az eget meg lehozza hozzám.*

*Kezembe' forgatom, nézegetem,
s valami egyre azt súgja nekem,
hogy ez a kis gyertya az életem.*

Görbe, törött, beteg.

*Valami, amit senki nem keres,
mert észrevenni nem is érdemes.*

*Végigélni se volna érdemes,
ha nem lenne karácsony...
ha ki nem gyúlhatnék sokadmagával
karácsonyesti csodálatos fák...
ha Betlehem felé utat mutatva,
nem ragyoghatna, nem világolhatna,
végigélni se volna érdemes.*

*De van karácsony, s én úgy szeretem
kis gyertyaéletem.*

*Ameddig karácsonyra vártam,
értelmét, célját soká nem találtam.*

*Míg egy szép angyalénekes,
halk estén Betlehembe értem,
s fel nem ujjongtam: „Most már értem,
Most már tudom, miért is élek
ezen a nagy sötét világon:
hogy világítson kicsi gyertyalángom
előre, Betlehem felé
és megváltatlan, Megváltóra váró,
sok emberszív dobbanjon meg belé.”*

*Kis karácsonyfagyertya. Szép fehér.
Felül törött. Talán semmit se ér.
De ha zöld fenyőről ragyog rád,
a szíved felviszi az égig,
az eget meg lehozza hozzád.*

PROGRAMOK (december-január)

December 25-26. 10 óra karácsonyi úrvacsorás istentisztelet

December 31. szombat 16 óra év végi hálaadó istentisztelet

Január 1. vasárnap 10 óra újévi istentisztelet

Január 4., csütörtöktől folytatódnak a bibliaórák

Január 9. hétfő 18 órakor indul a felnőtt-konfirmációra előkészítő

ANYAKÖNYVI HÍREK (november-december)

Kereszteltük:

*Benedek Zoltán és Bakonya Zsanett fiát: **Zoltánt***

Halottaink:

Fájó szívvel, de Istenbe vetett reménységgel búcsúztunk:

Becz József 83 éves,

Szabó Péter 80 éves,

Simon Andrásné sz. Méh Ilona 84 éves,

Tábori Józsefné sz. Fábrián Eszter 87 éves,

Kálmán László 80 éves,

Úri Józsefné sz. Peress Erzsébet 78 éves,

Balajthy László 77 éves,

Kovács Lajosné sz. Pálmai Elvira 87 éves,

Manyák Andorné sz. Budai Jolán Matild 62 éves,

Lengyel Erika 59 éves,

korában elhunyt testvéreinktől.

Isten Igéje nyújtson vigasztalást a gyászolóknak:

„Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre.”

(90. Zsoltár 1. vers)

HETI ALKALMAINK

Hétfő: 7.30 áhítat

Kedd: 18.00 házi imaóra

Szerda 17.30 Énekkar

Csütörtök: 18.00 Bibliaóra

Péntek: 17.30 énekkar

Szombat: 17.00 ifi-óra

Vasárnap: 10.00 Istentisztelet
és gyermek-istentisztelet

HIVATALI ÓRÁK

Kedd: 9.00-12.00

Csütörtök: 9.00-12.00

illetve telefonon történt megbeszélés alapján:

+36/24-465-753, +36/20-404-8336

Weblapunk a következő címen tekinthető meg:

www.szszm-reformatus.hu

